

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Pavla Molka a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **M. J.**, zast. JUDr. Janem Růžkem, advokátem se sídlem Moskevská 12, Most, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, zast. Mgr. Vlastimilem Škodou, advokátem se sídlem Masarykovo náměstí 193/20, Děčín, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 7. 2019, č. j. KUUK/98256/2019/UPS, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) A. B., II) R. B.**, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 18. 5. 2022, č. j. 141 A 1/2021 - 60, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský úřad Louny (dále jen „stavební úřad“) rozhodnutím ze dne 17. 9. 2018, č. j. MULNCJ 69301/2018, nařídil A. B. a R. B. (dále jen „stavebníci“) odstranění stavby pro rodinnou rekreaci na pozemku parc. č. X, st. p. č. X, v katastrálním území X (dále jen „stavba“) dle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“). Žalovaný rozhodnutím uvedeným v záhlaví následně zamítl odvolání stavebníků a dané rozhodnutí potvrdil.

[2] Žalobce, který byl jako vlastník pozemku, na němž se stavba nachází, dotčenou osobou v řízení před stavebním úřadem, podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“), který ji pro nevyčerpání opravných prostředků usnesením uvedeným v záhlaví odmítl jako nepřijatelnou dle § 68 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl usnesení krajského soudu kasační stížností. Současně navrhl, aby Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, jelikož v projednávané věci je pravomocným rozhodnutím uložena povinnost odstranit danou stavbu osobám, které nemají hmotněprávní vztah ke stavbě ani k pozemku, na kterém se nachází, a stěžovatel je v současnosti hospitalizován v nemocnici, což doložil lékařskou zprávou (č. l. 8 spisu NSS). Stěžovateli hrozí vznik újmy na jeho majetkových právech, jelikož mu byla orgánem veřejné moci odeprána možnost bránit své vlastnické právo zaručené Listinou základních práv a svobod. Vlastnictví stěžovatele vůči danému pozemku lze doložit náhledem do katastru nemovitostí a vzhledem k tomu, že stavba byla vystavěna za účinnosti zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, lze dovodit, že je součástí jeho pozemku. Stavebníkům nemůže vzniknout větší újma než stěžovateli, jelikož případná

demolice stavby nezasahuje do jejich majetkových práv. Újma, která hrozí stěžovateli, odůvodňuje, aby ustoupil veřejný zájem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů.

[4] Žalovaný se ve svém vyjádření ke kasační stížnosti nevyjádřil k návrhu na přiznání odkladného účinku a pouze odkázal na své vyjádření k žalobě.

[5] Nejvyšší správní soud vyrozuměl stavebníky o probíhajícím řízení a o možnosti uplatňovat práva osob zúčastněných na řízení (§ 34 odst. 1 s. ř. s.). K dané výzvě se stavebníci vyjádřili tak, že uplatňují práva osob zúčastněných na řízení. Dále uvedli, že povinnost odstranit stavbu byla stavebním úřadem stanovena chybně, jelikož ke stavbě nemají žádný právní vztah.

[6] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s., přiměřeně aplikovatelného na řízení o kasační stížnosti, se odkladný účinek přizná, 1) jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Dle usnesení NSS ze dne 16. 8. 2017, č. j. 7 As 243/2017 - 24, bodu 8, má odkladný účinek kasační stížnosti „charakter institutu mimořádného, vybrazeného pro ojedinělé případy. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti je prolamována právní moc soudního rozhodnutí, což je zákonem podmíněno splněním stanovených podmínek.“

[7] Nejvyšší správní soud po zhodnocení stěžovatelem uváděných důvodů dospěl k závěru, že v projednávaném případě jsou naplněny podmínky pro přiznání odkladného účinku.

[8] Co se týče hrozící újmy na straně stěžovatele, povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (viz např. usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32, nebo výše citované usnesení č. j. 7 As 243/2017 - 24). Nejvyšší správní soud při zvažování přiznání odkladného účinku pomíjí, zda jsou námitky stěžovatele týkající se dané věci (zákonnosti napadeného rozhodnutí) důvodné či nikoli, neboť přezkum důvodů je vyhrazen až meritornímu posouzení věci (srov. usnesení NSS ze dne 5. 4. 2022, č. j. 7 As 61/2022 - 59).

[9] Ačkoliv stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tvrdil hrozící újmu, která by mu odstraněním stavby vznikla, pouze obecně, NSS dospěl k závěru, že v daném případě stěžovateli hrozí nepoměrně větší újma než jiným osobám. Existence újmy je v případech nařízení odstranění stavby zjevná bez dalšího a nejasný může být pouze její rozsah (srov. usnesení NSS ze dne 8. 2. 2022, č. j. 8 As 4/2022 - 36). Skutečnost, že stěžovatel je vlastníkem pozemku, na kterém stavba stojí, je uvedena v samotném rozhodnutí žalovaného. Pokud by skutečně bylo v další fázi řízení prokázáno, že postup krajského soudu byl nesprávný, a daná stavba by mezitím byla odstraněna, stěžovatel by již nemohl dosáhnout plnohodnotné ochrany svého vlastnického práva. V projednávaném případě NSS neshledal, že by přiznáním odkladného účinku došlo ke vzniku újmy třetím osobám. Stavebníci se v řízení před žalovaným domáhali stejného výsledku jako nyní stěžovatel (brojili proti odstranění stavby), a proto NSS dospěl k závěru, že do jejich práv přiznání odkladného účinku nezasáhne.

[10] Co se týče podmínky, že přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s veřejným zájmem, i ta je dle NSS naplněna. Zpochybnění přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z důvodu rozporu s důležitým veřejným zájmem je zejména na žalovaném (srov. výše uvedené usnesení NSS č. j. 8 As 4/2022 - 36, bod 8). Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku přímo nevyjádřil a ve vyjádření ke kasační stížnosti pouze odkázal na své vyjádření k žalobě. Rozpor s důležitým veřejným zájmem nevyplýval ani z podkladů, které má NSS k dispozici,

pokračování

jelikož z ničeho není patrné, že by stavba představovala bezprostřední ohrožení sousedních staveb, bránila jejich užívání nebo vyvolávala nějaké jiné vážné nežádoucí obtíže.

[11] Nejvyšší správní soud proto přiznal kasační stížnosti odkladný účinek (§ 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s.). Učinil tak ve vztahu k napadenému usnesení i napadenému rozhodnutí žalovaného, v důsledku čehož až do právní moci rozhodnutí o kasační stížnosti dochází k plnému pozastavení účinků v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (k možnosti přiznat odkladný účinek i ohledně napadeného rozhodnutí viz usnesení NSS ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96, č. 786/2006 Sb. NSS). Tím však NSS nikterak nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé, kterou se bude zabývat bezodkladně.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. června 2022

JUDr. Pavel Molek
předseda senátu